

GÖRÜNTÜLÜ GRUPLA PSİKOLOJİK DANIŞMANIN TEMEL DAYANAKLARI VE NİTELİKLERİ

BASIC PRINCIPLES AND FUNCTIONAL FEATURES OF VIDEO-TAPED GROUP COUNSELING

Yrd.Doç.Dr.Gürsen TOPSES

Lefke Avrupa Üniversitesi

Dr. Fazıl Küçük Eğitim Fakültesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bölümü, Lefke-KKTC

gtopses@eul.edu.tr

ÖZET

Bu makalede, bilimsel ve teknik gelişmelerin, psikoloji bilimi uygulamalarına olan katkısı durumunda olan görüntülü grupla psikolojik danışmanın amaçları, temel nitelikleri, işlevsel özellikleri, klasik grupla psikolojik danışmadan ayrılan işlevsel amaçları açıklanmaya çalışılmıştır. Açıklamalar, tarihsel bir boyut içinde değerlendirilerek, bu konuda çeşitli araştırmacıların görüşleri ve araştırma sonuçları özetlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik Danışmanlık, Görüntülü Danışmanlık, Grup Danışmanlığı.

ABSTRACT

Considering the contribution of scientific and technological developments to psychology practices, this article aims to explain the goals, basic principles and functional features of video-taped group counseling, and to reveal its functional goals which are different from classic group counseling. The statements have been assessed within historical context, and various researchers' opinions and research results in this topic were summarized.

Keywords: Psychological counseling, video-recorded counseling, group counseling.

GİRİŞ

Bilimsel ve teknik gelişmeler, bilimlerin hem kuramsal hem de uygulamalı çalışma ve araştırma alanlarının, dinamik itici güçleridir. Bilimler, yeni teknolojiler üretirken, o teknolojilerin geliştirici, kolaylaştırıcı, verim ve ölçüm değerlerini artırıcı niteliklerinden sürekli etkilenirler; bilimsel çalışmaların doğrulara ulaşma çaba ve girişimlerinde, gelişim dinamiklerinde etkin ve güvenilir işlevler görürler. Bu olgu, bilim ve teknolojinin karşılıklı etkileşim ve iş görsel bağlı olmalarının zorunlu sonucudur. Bilimlerin ürettiği teknolojilerin yeniden kendilerine dönerek, araştırma süreçlerinin her aşamasında önem ve etkin görevler alması, çağımızda televizyon, monitör, video-kamera, bilgisayar teknolojisini gelişimiyle yaygınlık ve hız kazanmıştır (Bejar, 1982; Burke 1982, Yalom 1992; Kağıtçıbaşı 1992).

Temel olarak, psikoloji kökenli bir bilim ve uygulama alanı olan psikolojik danışma etkinliklerinin ve bu arada psikolojik danışma uygulamalarının, değişen ve gelişen teknolojilerin bulgu ve olanaklarından yararlanılması son derece doğal ve dahası zorunludur. Başka deyişle, grupla psikolojik danışma uygulamalarının çeşitli donanımlarla kendini yenilemesi, böylelikle de verim ve etkinliğinin geliştirilmesi, çağımızın bilimsel ve teknik gelişiminin zorunlu sonucudur.

Gelişme dinamizmine hız katacak olan, görsel ve işitsel kaynaklı teknolojilerin özellikle ABD ve İngiltere'de çok sayıda araştırma ve incelemeye konu olması, bunun en somut göstergesidir. Dahası, psikolojik danışma çalışmaları içinde yaygın ve etkin bir kullanım alanı bulan grupla psikolojik uygulamalarının bireylerin kendilerini gerçekleştirmelerinde, sağlıklı benlik tasarılı geliştirmelerinde, kişilikle ilgili uyum problemlerinin çözümünde, kendilerini olumlu olumsuz önleriyle kabul etmelerinde, kaygı düzeylerinin sağaltımında, farkındalık ve iç görü geliştirmelerinde, etkili yönde toplumsallaşmalarında, problemleriyle baş edebilme yeterlilikleri geliştirmelerinde, hem etkin hem ekonomik bir uygulama alanı olduğu, dünyada ve Türkiye'de yapılan araştırma bulgularıyla sürekli olarak kanıtlanmaktadır. Eğitim, sağlık ve endüstri alanında yapılan ve yapılmakta olan çalışmalar, bu etkin ve işe yararlığı kanıtlanmış süreci hızlandırıcı nitelikte olmaktadır. (Baymur, 1970; Bulut Serin

& Aydınoğlu 2013; Alpsan, 1978; Aysan & Bozkurt, 2004; Baş, 1983, Foulds ve Hanigan, 1972; Voltan Acar, 1980, Topses; 1988, Kepçeoğlu, 1994)

Görüntülü Grupla Psikolojik Danışma ve Temel Nitelikleri

Son yıllarda, görüntülü grupla danışmanın ve genel olarak grupla psikolojik danışmanın ulaşmak istediği amaçlara olan katkısının araştırılması, ABD'de yapılan deneysel nitelikli çalışmaların odak noktasını ve ilgi alanını oluşturmaktadır. Çağımızda tv- video-kamera ve bilgisayar teknolojisi, cep telefonları gibi görsel ve işitsel nitelikli araçların bireylerin günlük yaşantılarında, verim güçlerinde gün geçtikçe daha önemli bir yer alışı; dahası, video-kamera gibi grupla psikolojik danışma uygulamalarında kullanımları bireylerin kendilerini tanımaları, anlamaları, öz farkındalık ve iç görü geliştirmelerinde ve kendilerini olumlu olumsuz nitelikleriyle kabul etmelerinde ve yine kendilerini kendi algılamalarıyla görmelerinde iş görüsel rol oynamaları grupla psikolojik danışmanın genel ve özel amaçlarıyla bütünleşir niteliktedir. ABD'de 1960'lı yılların sonlarında başlayan em hem kuramsal hem uygulamalı çalışmalar, 1990'lı yılların başlarına dek nicelik ve niteliği gitgide artan bir gelişim çizgisi çizirken, özellikle eğitim, klinik, tutuk evleri, özel eğitim ve sağlık kurumlarında geniş bir etkinlik ve yayılma alanı bulmuştur (Frest, 1987; Dianne Skaft, 1993; Topses ve Serin, 2012; Nero 1984; Yalom 1993)

Grup Oturumlarında Video-Kamera'nın İşlevi

Bilindiği gibi psikolojik danışma süreçlerinin birinci derecede iş görülerinden birisi, danışmanın geri bildirim (feed-back) görevinde odaklaşmasıdır. Danışanların kendilerini anlamaları, kendilerine ilişkin iç görü ve farkındalık geliştirmeleri, kendi konuştukları dilin, danışman aracılığıyla yeniden algılanarak kendilerine dönmeleri, içerik ve duygu yansıtılmalarıyla olası olabilmektedir. Bu geri bildirim gücü, görsel ve işitsel araçların, örneğin kameranın devreye girmesiyle daha gerçekçi ve zengin bir boyut kazanabilmektedir. Danışanlar, kendilerini, başkalarıyla olan ilişkilerini, başkalarının kendilerini algılama biçimlerini, grup oturumlarının bütünü, sözel ya da sözel olmayan tepkilerini, gerçek bir ayna görevi gören, kamera görüntüsü içinde seyredebilmektedirler. Bu anlamıyla video-kamera, danışan üyeleri için kendileriyle doğrudan yüzleşebilme olanağı sağlayabilmektedir. Kendilerini, kendi gözlükleri, algılama alanları içinde bütünleştirerek ve kendi algılamalarının süzgecinden geçirerek öz farkındalıklarını geliştirebilmektedirler. Bireylerin sosyal benlikleri ve öz benlikleri arasındaki iletişim kanalları esnek ve akıcı duruma gelirken, saydamlık, açıklık da artmaktadır. Bireylerin bağdaşmazlıklarını (tutarsızlık ve çelişkilerini) danışman lider yardımıyla bağdaşımlara dönüştürebilme becerilerinde gelişmeler olabilmektedir. Kamera, sözel olarak verilmiş geri bildirimi çok aşan, ama onu tamamlayan ve zenginleştiren gerçek yaşantıyı, bireylerin kendilerini yeniden gözlemelerine ve bu süreçte kendi kendilerini daha iyi anlamalarına fırsat vermektedir. Bu süreç, bireylerin yaşantılarını ve grubun yaşantılarını örgütlemesine, bütünleştirilmesine yardım eden bir araç görevi görmektedir (Skaft, 1983; Yalom, 1993; Serin, Ozbas, & Serin, 2012). Grupla psikolojik danışma sürecinde Video-Kameranın, üyelerin kendiliğinden ve doğal davranışlarına olumsuz etkiler yapabileceği konusunda çeşitli eleştiriler ve kuşku geliştirilmiştir. Ancak, bu makalenin yazarınca da gerçekleştirilen bir araştırmanın yanında diğer deneysel çalışmalarda da, kamera etkisinin yapay ve sınırlayıcı bir etki yapmadığı ortaya koymuştur. Ancak kameranın kullanılması, grup oturumlarının başlangıç aşamasında, beş ya da en çok on dakika içinde sınırlayıcı bir etki oluştururken, sonraki süreçlerde ve diğer oturumlarda, üyelerin kameraya uyumlarının giderek olağan bir sürece dönüştüğü apaçık görülmüştür.

Ülkemizde bu tür gelişmiş teknolojilerin psikolojik danışma etkinliklerine geç girmesinin gerçek bir olgu olmasına karşılık, geri bildirim aracı olarak teyp bandının, aynalı odaların ve daha ileri teknoloji olarak video-kameranın grupla psikolojik danışma uygulamaları içinde, onu bütünleştiren bir araç olarak kullanımı, ABD'de ve İngiltere'de, özellikle 1970-90 yılları arasında nicelik ve niteliği giderek artan bir gelişmişlik düzeyine ulaşmıştır. Özellikle, klinik ve eğitim alanlarındaki kullanımı, bu

tarihsel süreç içindeki literatür tarandığında, somut bir biçimde ortaya çıkmaktadır. video kameranın, seçici olarak, bireylerin tasarımları, kendilerini açma davranışları, atılganlık düzeyleri, kendilerini gerçekleştirme, uyum ve kaygı düzeylerine olan etkisini incelemeye çalışan araştırmalardan yaygın olarak yararlanılmaktadır. Danışanların eğitiminde, suçlu çocukların ve alkoliklerin sağaltımında, çeşitli klinik hastalar üzerinde ve özel eğitim gerektiren bireylerde, grup terapisi yoluyla uygulamalarında başarılı sonuçlar sağladıkları gözlemlenmektedir. Bir araç olarak, video-teyp'in kullanımı ve uygulaması konusunda çeşitli görüş ayrılıkları bulunsu bile, araştırmacılar genellikle klasik grupla psikolojik danışma sürecini tamamlayan, kapasitesini geliştirmede, özellikle geri bildirimin iş görüşü açısından yararlarının kuşku götürmez olduğu konusunda görüş birliğindedirler. Buna karşılık bu teknolojinin kullanımının pek de eski olmadığı, dolayısıyla da aşılması ve geliştirilmesi gereken çok sorun olduğu gene bu yazarlarca vurgulanmaktadır.(William, 1972; Chandler 1977; Yalom, 1993; Şahin, Serin, & Serin, O.,2011).

Video kamera kullanımıyla yapılan görüntülü grupla psikolojik danışma üyelerinin sözel ve sözel olmayan tepkilerine gerçekçi bir geri bildirim sağlayabilen, önemli bir teknolojik araçtır. Grup içindeki üyeler, çok küçük bir hata payıyla, kendilerine yönelik geri bildirim iş görüşünü yapabilmektedirler. Geleneksel denetleme yönteminin gözden kaçırdığı özellikler, sözel ve sözel olmayan tepkiler, mimikler, çeşitli anlatımlar, duruş ve oturuşlarındaki anlamlar, kısacası beden dili, video bantla kolaylıkla açığa çıkabilmektedir. Görsel ve işitsel alanının birlikte ve bütün olarak devreye girmesiyle, geri bildirim etkinliği, sessiz ya da sesli etkileşimli grup dinamizmini artırıcı bir niteliğe kavuşmaktadır. Bireylerin sözel ve sözel olmayan tepkisel yönleriyle kendilerini ortaya koyabilmeleri, yine kendilerine ilişkin öz farkındalıklarının gelişmesine, iç görünümün oluşmasına yardım etmektedir. Böylelikle bireyler, kendi davranışları üzerinde, onları kendi gözleri ve algılamalarıyla sınavan, test eden bir görüş elde edebilmektedirler. Bu kendini gözleme sürecinde, "burada ve şimdi" ve "otantik varoluş süreci" sürekli canlılığını koruyabilmektedir. Grup süreciyle, bireylerin benlikleri arasındaki eksiklikler, kopukluklar, çatışmalar, bireylerin görsel ve işitsel algılama alanına girebilmektedir (Miller, 1979; Berger, 1978; Yalom, 1992; Bozkurt,2004).

Konuyla İlgili Yaklaşımlar ve İlgili Araştırmalar

1960'lı yılların sonlarında yapılan araştırmalar, videonun danışanların kendileriyle yüzleşmelerinde, uyumsuz tepkilerin düzeltilmesinde etkili bir rolü olduğu kanıtlanmıştır. Ayrıca görüntülü grupla psikolojik danışma, üyelerin birbirleriyle karşılıklı dostluk ilişkilerini ve güven ortamını geliştirebilmektedir. (Corder, Whitseide, 1981; Aysan ve Bozkurt,200)

Goffman (1967), kameranın "takım" oluşturma gücüne ayrı bir önem vermektedir. Böylece kamera grupla psikolojik danışmanın amaçlarına ulaşmada, yardımcı, ama etkin bir rol oynayabilmektedir.

Mallery ve Navas (1982), video-tep sisteminin grubun sınırlarını belirlemede, grubun bütünlüğünü pekiştirmede önemli sayılabilecek etkinlik gücüne sahip olduğuna dikkat çekmektedir.

Darrow ve Lych (1983) kız ergenler üzerinde yaptıkları araştırmalardan yararlanarak, ergenlerin kimlik konularında, kendileriyle yüzleşebilme ve öz farkındalıklarını geliştirdiklerini belirlemişlerdir. Çünkü bireyler, kendi görüntülerinin hem fiziksel hem bilişsel hem de duygusal boyutta, kendilerine kazandırdıkları etkilerden kaçınılmaz biçimde yararlanarak, kendilerine ilişkin sorgulamalar geliştirmekte ve kendi gerçeklikleriyle baş başa kalarak bunlarla baş edebilme gücünü edinebilmektedirler.

Alger ve Hogan (1969) video geri bildiriminin grubun demokratik niteliğini artırdığı kanısındadırlar. Liderin daha gerçekçi ve daha demokratik tutumu kararlılık kazandıkça, demokratik ortam daha çabuk oluşacaktır. Öte yandan, kamera aracılığıyla liderin her şeyi gözlemleyen ya da bilen gözü genişledikçe, grupla olan iletişimi bireylerin fenomenal alanlarına girebilme yeteneği de artacaktır.

Gertma ve Reivich (1965) (Aktaran: Skafte, 1987), video kamera aracılığıyla bireyin kendisiyle yüzleşme sürecinin ilk aşamasında potansiyel bir anksiyetinin ortaya çıktığını belirtmektedirler. Bu ilk aşamada dinamik savunucu bir direnç ortaya çıkmakta, daha sonra bu direnç bireyin egosuyla çatışma içine girmekte ve ego, doğal olarak bir süre zorlanabilmektedir. Bu süreç, aynı zamanda kendini sınama süreci ya da kapasitesi olarak yorumlanmaktadır. Böylece danışanlar, önce kendilerini olumsuz olarak algılamakta, daha sonra gerçekçi ve kendini kabule yönelik bir tutum geliştirebilmektedirler.

Boyd ve Sisney (1967), video geri bildirim aracılığıyla kendi imgesiyle (imaj) yüzleşen danışanların, ideal benlikleriyle, sosyal benlikleri arasındaki zıtlığın azaldığını saptamışlardır. Böylece video kamera geri bildirim, üyelerin benlik tasarımlarının daha gerçekçi olmalarına, sosyal benlikleriyle ideal benlikleri arasındaki dengenin kurulmasına yardımcı olabilmektedir.

Stoller (1989)'a göre video kaydı, geri bildirim olmaksızın da, kronik hastalar üzerinde etkili olabilmektedir. Uzun süre hiç konuşmayan ya da çok az konuşan hastaların, video çekimi sonrası durumlarda sözel tepkilerini artırdıkları görülmüştür. Sözel tepkilerin artışı ise grup etkileşiminin ve dinamizminin artışı demektir.

Berger'e göre (1978) video kamera, bir geri bildirim süreci olarak, savunmacı ve abartılı rol davranışlarının giderek azalmasına yol açabilmektedir. Berger, yaptığı araştırma sonuçları ışığında, çeşitli konuşma bozuklukları, olumsuz mimikler ve tiklerin görsel alan içinde hemen farkedilebildiğini ve bir sonraki oturumda düzeltilmesi için çaba gösterilmesine neden olduğunu belirtmektedir.

Yalom (1993'a göre, bir kişinin sözel ya da sözel olmayan tepkilerinin kişilere etkisinin gözlemlenmesi, kalıcı farkındalığının gelişmesine temel olmaktadır. Birey, bütün tepkilerinin başkaları üzerindeki etkisini grup içinde anında algılayabilmektedir.

Lieberman, Yalom ve Miles (1973) ergenler üzerinde yaptıkları görüntülü psikolojik danışma uygulamalarında, görüntülü grup yaşantısının, bireylerin başkalarıyla ilişki kurma biçimlerinin geliştirilmesine ve bu tür ilişkilerde çeşitli beceriler oluşturulmasına yardım ettiği sonucuna varmışlardır. Bireyin görüntü alanı içinde kendini anlaması, başkalarının kendine yönelik tepkilerinin bilincine varması, başkalarının ne düşündüğünü kestirebilmesi gibi beceriler, görüntülü psikolojik danışma ortamının kolaylaştırıcı ve hızlandırıcı etkisiyle daha iş görüsel bir duruma gelebilmektedir.

Geertbma ve Reivch (1965'in video-teyp yardımıyla benliğin yeniden gözlemlenmesi konulu araştırmada, görüntülü grupla psikolojik yaptıkları araştırmada, görüntülü psikolojik danışmanın 15-17 yaş arası ergenlerin benlik tasarımlarına olan etkisini incelemişler, kontrol grubuna karşılık görüntülü psikolojik danışma alan ergenlerin benlik tasarımlarında anlamlı ölçüde yükselme olduğu gözlemlenmiştir.

Görüntülü Psikolojik Danışmanın Kazandırdıkları İle ilgili Yaklaşımlar ve Araştırmalar

Cox ve Lonhstein (1989) grupla psikolojik danışma sürecinde liderin geri planda kalmasını önermişlerdir. Lider ya da danışman etkileşim sonucu ortaya çelişkili durumların öz farkındalığını artırmada bir rehber konumundadır. Video görüntüsü ise bu sürece yardımcı olan temel bir öğedir. Video bant yöntemi, özellikle çocukluk döneminde gelişen benlikle ilgili sorunları olan danışanlar için özel bir öneme sahiptir. Monitör içindeki benlik imgesi (imajı), danışanlara, kendi iyilikleri için, kendilerini hayran bıraktıracak ve aynı zamanda onların abartılı davranışlarını, yapay rol örüntülerini, savunmacı tepkilerini sergileyerek, simgesel bir ayna görevi görür. Video-bant yeniden izlettirildiğinde video kameranın yüzleştirici gücü ortaya çıkar. Sözelimi narsistik davranış birden ortaya çıkabilir ve kendisiyle çatışabilir bir duruma gelebilir, incinebilir. Video-bant, her danışanın

merkezi bir noktada olmasına olanak vermektedir. Birey, görüntünün içinde bir yıldız gibi görkemlidir ve kendinin nesnesidir, kendini bütünüyle tanımaya yönelik bir potansiyel güçtür.

Video kaydı, ikinci bir kişinin aracılık etmediği, doğrudan geri bildirim sağlayabilmektedir. **Skaft (1987)** ve **Yalom (1993)** kendi yaptıkları araştırmanın sonuçlarına göre, bireylerin "kendilik algılarında" çok derinlemesine yüzleşmeler sağlayabilmekte olduğunu vurgulamaktadırlar. Bu yazarlara göre, en iyi gözlemci kişinin kendisidir ve kişinin kendisini, kendisi yardımıyla keşfetmesi daha kalıcıdır. Çünkü kişinin kendisinden gizlenememesi, gerçek bir olgudur. Bu anlamıyla kişiyi kendisinden başka kimse anlayamaz ve tanıyamaz. Bireyin iletişim kurabildiği bu yansız objenin ya da kameranın varlığı, bireyin kendisini keşfederek gelişmesinin temel amaçlarından birisi olmaktadır.

Video görüntüsü, (**Yalom, 1993**) bireylerin gözle görünür kaygılı tepkilerini, sözelimi sürekli parmaklarıyla oynamayı, tırnaklarını yemelerini, kol ya da bacaklarıyla da sürekli oynamalarını, yüz ya da konuşma tiklerini, görsel alanlarına ya da bilinçlerine getirerek farkındalık boyutlarını artırabilmekte ve bir sonraki oturum için düzeltici çabalara yol açabilmektedirler. Bütün bu belirtiler, belirli bir durumluk ve sürekli kaygının belirtileri olarak düşünüldüğünde bu tür kaygıların bilinçlenmesine yardım etmektedir. Başka deyişle, bireyin kendisiyle yüzleşme süreci, onunla baş edebilmesinin yolunu da açabilmektedir.

Trust (1972) görüntülü grupla psikolojik danışmanın benlik tasarımları ve ideal benlikleri üzerindeki etkisini araştırmıştır. Çoğunluğunu üniversite ve psikiatri bölümü öğrencilerinin oluşturduğu araştırmada Osgod'un geliştirdiği benlik tasarımı ölçeği kullanılmış ve bir video kamera tekniği olarak kabul edilen odaklanmış geri bildirim tekniği uygulanmıştır. Bulgulara göre, deney üyelerinin, kontrol grubu üyelerine göre, ideal benlikleriyle benlik tasarımları arasındaki bağdaşım derecelerinde azalmalar olduğu, ancak anlamlı bir farkın ortaya çıkmadığı görülmüştür.

Maxwell Mary (1973), Maraton gruplarında geri bildirim tekniğiyle yapılan görüntülü grupla psikolojik danışmanın, bireylerin kendilerini algılamalarıyla, başkalarının bireylerin algılamalarına olan etkisini incelemiştir. Velmand'ın 'Description' ölçeğinin kullanıldığı araştırma bulgularına göre, deney grubundaki bireylerin kendilerini algılamalarıyla, başkalarının bireyleri algılamaları arasındaki farkın önemli düzeyde azaldığı saptanmıştır.

Liberman, Yalom ve Miles (1973) ergenler üzerinde uyguladıkları görüntülü grupla danışmanın bireylerin başkalarıyla ilişki kurma biçimlerinin geliştirilmesine önemli düzeyde yardım ettiği bulunmuştur.

Konuyla ilgili ABD ve İngiltere'de yapılan araştırmalar, bu makale çerçevesine sığdıramayacak denli çoktur. Makale kapsamı içinde sadece araştırma dökümleri içinden rastgele seçilen araştırmaların sözü edilmiştir. Gerçekleştirilen araştırma bulgularının önemli bir bölümünde, görüntülü grupla danışma uygulanan deney grubu üyelerinde önemli ölçüde pozitif yönde anlamlı farkların ortaya çıktığı gözlemlenmiştir.

Sonuç olarak görülmektedir ki, görüntü psikolojik danışma, öteki negatif etkenlerin etkisi en aza indirildiğinde, belirli davranışlar çerçevesinde bireylerin farkındalıklarının geliştirilmesine, ardından da istenilir davranışların kazandırılmasına önemli ölçüde etki etmektedir.

KAYNAKÇA

Alpson, B. (1978) "Grupla Psikolojik Danışmanın Sınıf ve Başarı Düzeylerine Etkisi". Basılmamış Doktora Tezi. Hacettepe üniversitesi. Ankara.

Alger, H. (1969). "Endurung Effects of Videotape Playback Exparince On Family And Matiral Relationships", *Amerikan Journal Orthopsiat*, 39, 86-98

- Aysan, F., & Bozkurt, N. (2004). Okul psikolojik danışmanlarının yaşam doyumu, stresle başa çıkma stratejileri ile olumsuz otomatik düşünceleri: İzmir ili örnekleme. *XIII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı*, 6-9.
- Baymur, F. (1970). "Kabiliyetleri Ölçüsünde Başarı Gösteremeyen Öğrencilere Yapılan Üç Türlü Yardım Şekli." Hacettepe Üniversitesi. Sosyal ve Beşeri bilimler dergisi. 2; 91-102
- Berger, M. M. (1968). "The Use Video Tape With Psychotherapy Groups In A Community Mental Health Program" American Group Psychotherapy Conference. Chicago.
- Bejar, I.T. (1982) "Videotapes in Education: Integrating The Computer And Communication Technologies" Journal of Development. Vol. 63, p.244-246
- Boyd, H., & Sisney, V. B. (1967), "Immediate Self-Image Confrontation And Changes In Self-Concept". Journal of Consulting Psychology, Vol; 31, p.291-294
- Bozkurt, N. (2004). A Group Of University Students' Depression And Anxiety Levels And Relations Between Them. *Education And Science*, 29(133), 52-59.
- Bulut Serin, N., & Aydınoglu, N. (2013). Investigation of life satisfaction predictors of school counsellors. *Eğitim Araştırmaları-Eurasian Journal of Educational Research*, 53/A, 345-360
- Burke, R. L. (1982). "Background and Procedures for Computer Assisted Instruction in Education And Industrial Training" Englewood Cliffs, N J; Prentice-Hall.
- Chandler, E. (1977). "Videotape Feedback in Group Counseling: Improving self Concepts of Children".
- Corder, B. F. (1981). "An Experimental Study Of The Effect Of Structured. Video Feedback On Adolescent Group Psychotherapy Process. Journal Youth Adolescence. Vol 3, s: 254-258
- Darrow & Lych (1983). "The Use Photography Activities With Adolescent Groups" Journal Social Work With Groups. Vol, 6, p.77-83
- Foulds, M. L., & Hanigan, P. S (1972). "Effect of Gestalt Marathon Groups on Measured Self. Actualization A Replication and Follow up Study Of Counseling Study. Journal Of Counseling Psychology. Vol, 23: p.50-60
- Frost, R. O. (1990). "Self Evaluation Videotape Review, and Dysphoria". Journal of Clinical Psychology. Vol. 79-p: 201
- Geersma, R. H., & Revich, R. S (1965). "Repetitive Self-Observation By Videotape Playback" Journal Nerv, Ment, Dissertation.
- Goffman (1967) I. H. (1959). "The Presentation Of Self In Everyday Life". Journal Doubleday Anchor, Vol 10, p. 24-28
- Skaft, D. (1993). "Video in Groups: Implications For Social Theory of The self" Journal Group Psychother. Vol 37. p.3.
- Stoller, F. H (1969). "Video-Tape Feedback In The Group Setting. Innovations to Group Psychotherapy. Vol. 148. 148: p.457-466
- Kağıtçıbaşı, Ç. (1986). İnsan ve İnsanlar. Cem Obset Basımevi. İstanbul.
- Leirberman, M. A., Yalom, I.D., Miles, M.S (1973). Encounter Groups: First Fact. New York: Basic Books
- Mallery, B., & Navas, M. (1982). "Engagement of Preadolescent Boys In Group Therapy: Videotape As Tool" Journal Group Psychother. Vol. 32, pp. 453-467..
- Naar, R. (1987) Grup Psikoterapilerine İlk Adım. Çev: Neslin Hisli. Erden Kitabevi yayınları. İzmir.
- Nero, R. S. (1984). "The Effect of Videotape Feedback On Self-Concept and Cognitive Dissonance in Out-Patient Psychotherapy Group." University of Mississippi.
- Miller, D. (1970). "The Effect of Immediate and Delayed Audio and Videotaped on Group Counseling" Comparative Group Studies. Vol. I. p.1947
- Ohlsen, M. M (1970). Group Counseling. Holt, Rinehart and Winston, New York
- Topses, G. (1989). "Grupla Psikolojik Danışmanın Yetiştirme Yurdu Öğrencilerinin Kendini Gerçekleştirme ve Kaygı Düzeylerine Etkisi" (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Topses, G., & Bulut Serin, N. (2012). *Psikolojik Danışma ve Kişilik Kuramları*. Nobel Akademik Yayıncılık. Ankara: 1. basım.
- Serin, N. B., Ozbas, L. F., & Serin, O. (2012). Analysis Of How Counselors Cope With Negative Thoughts And Stress. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi-Hacettepe University Journal Of Education*, 146-153.
- Şahin, F.S, Serin, N. B., & Serin, O. (2011). Effect of conflict resolution and peer mediation training on empathy skills. *Procedia- Social and Behavioral Sciences*, 15, 2324-2328.

Voltan-Acar N. (1980). "Grupla Atılganlık eğitiminin Bireyin Atılganlık Düzeylerine Etkisi." (Basılmamış doktora tezi). Hacettepe üniversitesi, Ankara.

Yalom, I., & Graeves, C. (1977). "Group Therapy With Terminally İl" American Journal of Psychiatry. Vol. 144: (4), p. 396-400 Yalom, I. Grup Psikoterapisinin teori ve Pratiği. Çev: Ataman Töngör, Özgü karacan. Nobel Tıp Kitapevleri, İstanbul.

Extended Abstract

This article aims to explain the goals, principles and basic characteristics of videotaped group counseling. In this sense, the study findings related to the effects of videotaped psychological counseling on behavior, which is intended to be changed and improved in a positive way, were summarized. Within the scope of the effects of the videotaped psychological counseling, the given behaviors are: (1) improving participants' awareness zones, (2) empowering participants' perceptions of self, (3) strengthening participants' self-design, (4) improving participants' communicative and social skills, (5) building a mutual trust setting within the group, (6) treatment of various speech disorders, (7) increasing agents' adaptation levels and problem solving skills, (8) helping participants face their problems, (9) improving self image, (10) treatment of various behavior disorders like alcoholism, (11) reinforcement of sexual identities, (12) eliminating the distance between participants' ideal self and true self, (13) treatment of children with learning disability, (14) improvement of verbal behaviors, (15) decreasing agent's constant anxiety levels, (16) treatment of various automatic reactions such as constant fidgeting, facial or talking tics, (17) decreasing various exaggerated defensive behaviors in clients, (18) helping the establishment of unity, solidarity and team awareness within the group. The article emphasizes that an important majority of the experimental studies which have been conducted in recent years have shown that the experiment group has reached the desired goals.